

Posudek bakalářské práce

Martina Knapová : Výstava Augusta Rodina v Praze 1902, její okolnosti a vlivy

O velkém významu Rodinovi pražské výstavy v roce 1902 pro české umění asi již nikdo nepochybuje, stále je však možné se vracet ke zpřesňování a prohlubování poznatků, spojených s touto událostí. Martina Knapová živě líčí příznivou situaci v české politické reprezentaci, která se utvářela kolem roku 1900 v duchu česko- francouzského politického přátelství, založeného obapolně na vypjatém protiněmeckém nacionalismu, umožňující realizaci tak nákladného podniku, jako bylo uspořádání velké výstavy zahraničního umělce v poměrech, kdy chyběl Praze i potřebný výstavní prostor, nehledě na malou připravenost pražského publika.

Autorka se proto soustřeďuje na agendu SVU Mánes, spojenou s přípravami výstavy a vytváří zajímavou koláž z citací dopisů, projevů a zpráv představitelů této instituce, týkajících se zejména pobytu Rodina v Praze . Zvláštní kapitolku věnuje písemným ohlasům Rodina u Suchardy, F.X.Šaldy, K.B.Mádla a J.Karáska ze Lvovic.

Značná část práce je věnována ohlasu Rodinova díla u českých sochařů Suchardy, Mařatky, Kafky, Kociana, Šalouna a Štursy. Zde se kromě obvyklých charakteristik snaží srovnávat jednotlivá díla a hledat jejich shody a rozdíly. Tuto část obohacuje exkurzem k významu Rodinovy kresby , kde se zmiňuje o další Rodinově výstavě v Praze roku 1908, kdy bylo jich prezentováno na sedmdesát. Také zde se snaží specifikovat přístupy českých sochařů k tomuto fenoménu.

Za nejzajímavější část práce považuji kapitolku o kauze Kovového věku a jeho umístění na veřejných místech v Praze, kde Knapová více šla do dobového tisku a načrtla signifikantní případ konfliktu moderního uměleckého díla s konzervativním společenským prostředím.

Práce splňuje požadavky kladené na práci bakalářskou a lze ji proto doporučit k obhajobě.

Prof.PhDr.Petr Wittlich, CSc